

Zolinak

(Eszter, **2010.09.27** 13:29)

Köszí,és boes az utóbbi hozzászólásaimért,jobban felbosszantott vmari,mint szerettem volna. Már bánom,jó hogy törölted,ezentúl figyelek és türtőztetem magam!

Eszternek

(>Zoli<, **2010.09.26** 22:02)

Kedves Eszter! Kívánságod teljesítve. Ezen a címen:

www.magyarmegmaradas.eoldal.hu/cikkek/nyelvunkrol---irasunkrol/5121

Zolinak

(Eszter, **2010.09.26** 13:45)

Nem tennéd fel külön Ószkatona véleményét a témában?Természetesen az engedélyével.

Tamana...

(Ószkatona, **2010.09.20** 15:39)

Kedves A Hun,

Sajnos nem vagyok járatos a nyelvészetben, s emiatt nem tudom értékelni Vámos-Tóth Bátor (földrajztudós) Tamana-kutatásainak eredményét. Talán egy szakértő kedves lesz hozzászólni.

Hunok Angyalai

(A Hun, **2010.09.20** 11:06)

Tisztelettel!

A nyelvunk a természettel egyidos.(ebben minden benne van)---TAMANA-----

A vmari fele csak annyit(semmi kozom a szientologiahoz),de akkor ki is traktalta a Latin nyelvet az osmagyarsagra?(hitzsegonek is irhatnam)

gyulayoyo@yahoo.com

(gyyula, 2010.08.13 10:54)

Van egy kis időm, s kezdjük el: Ma már sokan elfogadták (én is), hogy a gondolkodás, nem, nem csak nyelv alapú lehet, sőt. Ez az első kitétel. A közlés feltételezi a közlő és a fogadó jelrendszerének, a legalábbis részleges összehangolását. Ez a részlegesség vezet a félreértésekhez. De ez sem kell feltétlenül nyelvi jelrendszer legyen. Pl. Tudok két (volt) matematika professzorról, aki otthoni táblájuk előtt a matematikai szimbólumok világába merülten vitatkoztak órák hosszat. A válaszban említett fénykép példa nagyon nem jó. Az audióvizuális didaktika nagyon felkapta és túlhangsúlyozta szerepét, de nem ajánlom senkinek, hogy gombát szedjen kizárólag a fénykép (kép) alapján, ha nincs leírás, nem beszélve arról, ki különböztetne meg két fűzikét (madár) egymástól leírás nélkül. Persze maga az alany valóságában hordoz minden információt, de oda kell a mester, aki megnevezi a látottat. Ezt nevezem én inasrendszernek a maga pozitív és negatív oldalaival. A képiség egy másik negatívuma, a fantázia, képzelőkészség teljes vagy részleges kizárása, ami a tévé jeelenségben csúcsosodik ki.

Második kitétel: a gondolkodás nem szünetel (még a zenisták is meséssel próbálják lekötöni), nem egysíkú. Még a tudatos gondolkodás sem (lásd Napóleon), de ezen felül a tudatalattiban állandó mondhatni lázas munka folyik. A reggel felkelő diák egyből tudja feladatának megoldását, akik ezotérikus dolgokkal foglalkoznak, megvilágosodásról beszélnek.

Harmadik kitétel: A nyelv lehet belső, formális és unformális (jobb szót nem kaptam). A belső nyelv, az ahogyan mondani szoktuk: hangosan gondolkodik. A formális nyelv az amit a szabályok beszorítanak (nemcsak az akadémiai szabályok, hanem a (helyi)szokásszabályok is. A falustársnak, nem beszélhetünk másként, mivel nem érti meg, de az is lehet, hogy kinevet.

Utolsó kitétel: Egy nemzetre, amely kialakulásának egyik sarkköve a nyelve amelyet beszél (lehet ez evolúcióban kialakult, lehet Istentől kapott, az itt mindegy). Ez a nyelv tükrözi gondolkodásmódját és a nyelv visszahat gondolkodásának alakulására. A világszemlélet és az értékrend sorrendjét megfordítanám, hisz a világszemléletben van az értékrend forrása és nem fordítva. A magyarok táltosoktól és lüdercektől körülzárt világában is megadatott egy értékrend. Ezt a ködös múltban ezek a lények közölték a földi halandóval és ívodott bele minden sejtbe és szóródott szét minden csepp vérrel, minden talajra talált maggal erősödött. Ezért ez az alapnyelv (még) örzi ezeket a dolgokat, ezért fontos lenne ezt fönntartani és nem átengedni irányítását tudatlanságból, vagy rossz-szándékból ártóknak. Ezzel a lehet nehézkes elméletizéssel leírta, amennyire tömören csak tudtam, ezt a gondolatkört. Később visszatérek egy kis gyűjteménnyel, amelyben jelzem mit tartto azokban gondolkodásunkat sértőnek.

Ez az én ígém. (Nehogy félreértse valaki, ez a mondat humorizálás.)

Valóban ennyire bonyolult?

(vmari, 2010.08.02 16:25)

Tényleg rangsorolni kell, hogy mi a fontosabb?

Tényleg nem hagy semmi kivetnivalót, ha valakinek rossz a helyesírása? A helyes beszédje vajon tökéletes? (Tán lehetne azt fejleszteni is? A jó pap is holtig tanul!)

Tényleg ennyire bonyolult az, ami a természet alapos, több évtízezredes megfigyelésén, ismeretén, tiszteletén, vele való tökéletes együttműködésen alapul, kifejezve azt olyan módon, ahogy a

természetben látta? (Pl. a fa és a belőle kinövő ágak...)

Az egyszerű szavakat ízlelgetve vajon nem döbben rá az ember borzongva, hogy őseink bizony olyan mértékű tudást "tároltak" mögöttük, aminek ha ma a birtokában lennénk, nem kéne a mindenféle doktor, pszichológus és egyéb "szakember", nem volna szükség az írott törvényekre és feleslegessé válna a csomó civilizációs "sallang", amik a városlakóktól kiindulva lepték be a világot? Gyula kíváncsian várom a válaszodat Ószkatona kérdésére.

Gyönyörű és drága, de...

(Ószkatona, 2010.07.30 21:29)

Kedves Boncsa,

Már előbb is vallottam, most is vallom: Nekem is gyönyörű és drága anyanyelvünk. Nem azért mert nyelvészeti szempontból a többinél esetleg csillogóbb vagy tökéletesebb - mert ahhoz nem értek -, hanem azért mert a miénk. Népművészetünk és az eddig megőrzött vagy újra megtalált magyar énekeink vagy népmeséink is gyönyörűek és drágák számunkra, de azokra sem lehet mondani hogy kilétünk sarokköve. Szerintem valódi értéküket, úgymint anyanyelvünk értékét is, csak egy összefoglaló, egybefonó hivatott - ahogy Gyula mondja - "gondolkodás"-on belül tudjuk csak igazán fölbecsülni. Ezért gondolom hogy kilétünk meghatározója, sarokköve, gyökere a magyar hivatás, vagy ahogyan azt Gyula mondja - ha jól értettem -, "magyarul gondolkodás".

"Hajjuk, hajjuk!"

(Ószkatona, 2010.07.30 19:02)

Komoly háziföladatot írtál föl, Gyula barátom. Mondod: "....alapvetőnek tartom a magyarul gondolkodást, amit tükröz a nyelv..." Állásfoglalásodon szerintem is érdemes elmélkedni, de egyelőre sajnos nem látom eléggé tisztán a viszonyt a kettő között. Emiatt csak inkább hangosan latolgatom ezt a témát, esetleges fölvetések megszületésének reményében - talán segítségeddel, mivel hogy ez a Te vesszőparipád.

Hadd kezdjem a két kifejezés meghatározásával - ahogy én azokat értem: Ha jól értelmezem, a gondolkodás ebben az értelemben egy megadott értékrend ismerete és elfogadása ami vezérli az egyéni vagy csoportos világszemléletet s annak fölfogását, távlatát, megítélését, és a cselekvést. Tehát aki magáévá teszi ezt az értékrendet, az aszerint lát és észlel, abból a szemszögből közelít meg, vizsgál és becsül föl mindent, és aszerint él vagy próbál élni. A magyarul gondolkodás pedig a magyar értékrend ismerete és elfogadása... stb.

A nyelv, itt, ha nem tévedek, szóbeli nyelvet jelent - amit ezentúl (itt) beszélt nyelvnek szeretnék hívni. Tudtom szerint, a nyelv, akár beszélt, akár nem (pl. tánc, zene, stb.) csak címkék kezelése. Viszonyba hozzuk a címkéket fogalmainkkal, melyeket később ugyanazokkal a címkékkal idézzük elő. Táncban a címkék a mozdulatok, zenében a hangok, beszédben pedig a szavak. Bonyolult fogalmakat pedig a címkék összekapcsolásával hozzuk létre illetve idézzük elő. Ezen nyelvek között több különbség van, de talán a legszembeszökőbb az ahol egy versenyben a beszélt nyelv csak jóval a többi nyelvek mögött

kullog (pl. ha ugyanezt a megállapítást egy fényképbe tudnám foglalni és azt idecsatolnám, abból sokkal gyorsabban kitudnád venni mondanivalómat). Hátrányos helyzetét - egy ilyen versenyben -, természetesen, a tudatos ész korlátoltsága okozza ami alkalmatlan a párhuzamos munkára. Ráadásul, még a soros munkában is csak legföljebb egy néhány fogalmat tud egyszerre, azaz, zsonglőr módra (elnézést az idegen szóért) kezelni. Képes 5-6, legjobb esetben 10 falatot libasorban (soros megmunkálás) figyelni, azaz, észben tartani, de egyszerre csak egyen tud rágódni. Ha tetejébe egy falat nagy vagy rágós, pláne ha egyben nagy és rágós, akkor a többi észben tartható falatok száma sokkal kisebb vagy egyszerűen nullára esik. De - és ez egy nagy "de"- eszmecserére csak a beszélt nyelv alkalmas.

Nem akarok most evvel a témával tovább haladni (értsd, vergődni) amíg meg nem mondod hogy (eddig) egyezel-e e két kifejezés általános, és azon túl, a nyelv közelebbről való meghatározásával. Ha nem, akkor kérlek azt "Hajjuk, hajjuk!"

gyulayoyo@yahoo.com

(ygyula, 2010.07.29 15:16)

Régi téma, s vesszőparipám, hogy a nyelv és a föld (értsd termőföld) elvesztette elsődleges szerepét ebben az ügyben. Bizonygatások nélkül, ott van Luxemburg, Írország, akár Welsz. Nem csoda, hogy az irodalmárok a nyelvben többet látnak, hisz ők ebből élnek. Viszont, ami hosszas fejtegetést igényelne, alapvetőnek tartom a magyarul gondolkodást, amit tükröz a nyelv, s mint említve volt, bár az anyatejjel, anyanyelvvvel szívja magába az ember, de van transzcedentális oldala is a dolognak. Pszichológusok állítják, hogy az újszülött nem érkezik üres tárral a világra. Aki magyarul gondolkodik, nem tesz a tulajdonfőnév elé határozott névelőt a számnév után egyesszámban használja a névszót és nem nőiesíti a főneveket (ügyvéd, tanár és nem ügyvédnő, tanárnő). Ezek csak töredékek, amelyek eszebe jutottak. Mégis sok az olyan tollforgató, aki vét ezek ellen, s ami még rosszabb, nyelvvédőként fellépők is vétének a magyar gondolkodásmód ellen. Ezekről egész gyűjteményem van. Így látom a nyelv és a nemzetérzés kapcsolatát. Mert aki így gondolkodik, előbb utóbb a nyelvhez is visszatér, ha időlegesen eltévelygett, alcsámborgott, vagy megfosztották tőle. Ezért fontosnak tartom, erre a gondolkodásmódra állandóan figyelni, azt művelni, védeni, és nem formai dolgokban elveszni.

Nem a magyar megmaradás sarokköve?

(Boncsa, 2010.07.28 23:22)

Ez a csángó-magyar gyönyörű!

"Lakatos Demeter

Kedves üsmeretlen testvér

Moldovának tájairól érkezem
néhány versvel, hul mind kurtul életem,
hul még magyar szó még hallszik faluba,

magyar nótákat még húzzák fonúba,
hul a Szeret Moldovával meg nem áll,
hul a pásztor egísz nyáron furujál.
Megkapom a leveledet, örvendek,
Sajnálom, ah rokonak, nem megyek!
Most még zavaros a világ, és még lesz,
remílem, hogy még a fene el nem vesz.
Ezután jönek jobb üdűk, tudja meg,
örökké a hideg után jön meleg.
Sógorát már rég nem láttam, sajnálom,
és kiküldettít, melyik járt nálam.
Cselédrül, melyikrül beszíl, meglátom,
érdeklődtem én ezután barátom.
Megírom én a vejinek, ha kapak,
tudja meg, hogy adósnak nem maradak.
Mindenkinek jót kívának, kedvesem,
nem nagyon tudok én írni helyesen,
mígis csángúknak is vannak kultúik,
nálunk is a régi világ változik.
Nálunk is újul az élet minden nap,
új ínekeket a kultú örök kap.
Úgy illik, én ínekelem, ami szíp,
anyanyelven, ahogy megértse a nép."

Nem a magyar megmaradás sarokköve?

(Boncsa, 2010.07.28 23:18)

Lászlóffy Csaba

Anyanyelv

Ne hátra pillants most fiam
az elfolyó sok halott árnyra
mint kiszáradt meder olyan
a voltak fel nem támadása
nagyapád helyett most szemed
ne azt a gyújtóbombát lássa
mely negyvennégy õszén esett
Tordán az egyik szomszéd házra
ne tudj agyvérzésrõl s epe-
ömlésrõl ne gondolj a rákra
dédanyád s szépapád rege-
szarvas-tüntén se fordulj hátra
ne rágjon titkos rejtelem
ne sújtson vereségek szárnya

s a szárnyavesztett értelem
kötéltáncát járó apádra
se legyen gondod — most csak ezt
a szót vedd és véd meg mintha várba
bajvívni mennél s úgy szeresd
mintha nélküle halál várna.

Nem a magyar megmaradás sarokköve?

(Boncsa, 2010.07.28 23:15)

Számára is az volt:

"Reményik Sándor

Az Ige

Vigyázzatok ma jól, mikor beszéltek,
És áhitattal ejtsétek a szót,
A nyelv ma néktek végső menedéktek,
A nyelv ma tündérvár és katakomba,
Vigyázzatok ma jól, mikor beszéltek!

E drága nyelvet porrá ne törjétek,
Ne nyúljon hozzá avatatlanul
Senki: ne szaggassátok szirmait
A rózsafának, mely hóban virul.
Úgy beszéljen ki-ki magyarul,
Mintha imádkozna,
Mintha aranyat, tömjént, myrrhát hozna!

És aki költő, az legyen király,
És pap és próféta és soha más.
Nem illik daróc főpapi talárhoz,
S királyi nyelvhez koldus-dadogás.

Vigyázzatok ma jól, mikor beszéltek,
Vigyázzatok: a nyelv ma szent kehely,
Ki borát issza: Élet borát issza,
Előre néz s csak néha-néha vissza -
S a kelyhet többé nem enged el!"

Folytatom

(Boncsa, 2010.07.28 23:08)

"az a meggyőződés, hogy ennél beszédesebb példát nem lehet találni arra, hogy népünk a világ legősibb kultúrájának hordozója. Nyelvünk gazdagsága úgy alakulhatott ki ily hatalmas tárházzal, hogy volt ideje a fogalomalkotásra. Meggyőződés, legalább tízezer év állt rendelkezésére. Amúgy is az egyetlen nyelt, mely a szóképzéséhez, új fogalmak megnevezéséhez tökéletes belső logika szerint jár el. Gyönyörködjenek el a következő sorokban, s teljen meg szívük büszkeséggel. Az élet sokszínűségének látása és a fogalmak szavakba öntése mutatja, mily finom érzékkel rendelkezünk azok megfogására. Aki erre képes az előtt a jövő is nyitva áll, akármilyen borúsnak tetszik is a jelen.

Folytatom

(Boncsa, 2010.07.28 23:07)

Gyimóthy Gábor: Nyelvlecke
Egyik olaszóra sodrán,
Ím a kérdés felmerült:
Hogy milyen nyelv ez a magyar,
Európába hogy került?
Elmeséltem, ahogy tudtam,
Mire képes a magyar.
Elmondtam, hogy sok, sok rag van,
S hogy némelyik mit takar,
És a szókincsben mi rejlik,
A rengeteg árnyalat,
Példaként vegyük csak itt:
Ember, állat hogy halad?
Elmondtam, hogy mikor járunk,
Mikor mondom, hogy megyek.
Részeg, hogy dülöngél nálunk,
S milyen, ha csak lépdelek.
Miért mondom, hogy botorkál
Gyalogol, vagy kódorog,
S a sétáló szerelmes pár,
Miért éppen andalog?
A vaddisznó, hogy ha rohan,
Nem üget, de csörtet - és
Bár alakra majdnem olyan
Miért más a törtetés?
Mondtam volna még azt is hát,
Aki fut, miért nem lohol?
Miért nem vág, ki mezőn átvág,
De tán vágtat valahol.
Aki tipeg, miért nem libeg,

S ez épp úgy nem lebegés,
Minthogy nem csak sánta biceg,
S hebegés nem rebegés!
Mit tesz a ló, ha poroszkál,
Vagy pedig, ha vágtaázik?
És a kuvasz, ha somfordál,
Avagy akár bóklászik.
Lábát szedi, aki kitér,
A riadt őz elszökell.
Nem ront be az, aki betér...
Más nyelven, hogy mondjam el?
Jó lett volna szemléltetni,
Botladozó, mint halad,
Avagy milyen ügyelegni?
Egy szó - egy kép - egy zamat!

Folytatom

(Boncsa, **2010.07.28** 23:06)

Aki "slattyog", miért nem "lófrál"?
Száguldó hová szalad?
Ki vánszorog, miért nem kószál?
S aki kullog, hol marad?
Bandukoló miért nem baktat?
És ha motyog, mit kotyog,
Aki koslat, avagy kaptat,
Avagy császkál és totyog?
Nem csak árnyék, aki suhan,
S nem csak a jármű robog,
Nem csak az áradat rohan,
S nem csak a kocsi kocog.
Aki cselleng, nem csatangol,
Ki "beslisszol", elinal,
Nem "battyog" az, ki bitangol,
Ha mégis: a mese csal!
Hogy a kutya lopakodik,
Sompolyog, majd meglapul,
S ha ráförmedsz, elkotródik.
Hogy mondjam ezt olaszul?

Folytatom

(Boncsa, 2010.07.28 23:06)

Másik, erre settenkedik,
Sündörög, majd elterül.
Ráripakodsz, elődalog,
Hogy mondjam ezt németül?
Egy csavargó itt kóborol,
Lézung, ődöng, csavarog,
Lődörög, majd elvándorol,
S többé már nem zavarog.
Ám egy másik itt tekereg,
-- Elárulja kósza nesz -
Itt kóvályog, itt ténfereg...
Franciául, hogy van ez?
S hogy a tömeg miért özönlik,
Mikor tódul, vagy vonul,
Vagy hömpölyög, s mégsem ömlik,
Hogy mondjam ezt angolul?
Aki surran, miért nem oson,
Vagy miért nem lépeget?
Mindezt csak magyarul tudom,
S tán csak magyarul lehet...!

Meg vagyok döbbenve!

(Boncsa, 2010.07.28 22:52)

Idézem egy olyan honlapról, amelynek linkje itt a Magyar Megmaradásért lapon külön menüben szerepel (!):

"Miért van esélye megmaradásra a magyarságnak?"

Ennek több oka is van.

Az első: mert magyarul beszél és gondolkodik. Pedig, sokan de szeretnék volna, ha eltűnik a nyelvünk. Mi mindent össze hazudtak róla! Az osztrák, majd az orosz bérencek. A lakájaik. A világ legősibb nyelvéről terjesztették, terjesztik, hogy alig van saját szava, mert szinte mindent a szomszéd népektől kölcsönzött. Olyan kikezdetlenül egyszerűek alapjai, oly kérlelhetetlenül logikus felépítése, hogy kikezdetlenül. Ilyennel egyetlen egy náció sem rendelkezik. Hiába szüntették meg az eredeti rovásírási formát és kényszerítették bennünket a latin betűre, nyelvünk alapjait nem tudták, még csak megkarcolni sem. Amíg lehet, olvassák csak el Varga Csaba: Jel, jel, jel című könyvét. Minden tisztává válik.

Mi köze van egy nyelvnek a túléléshez? Milyen hülyeségeket állít ez a hapsi? - kérdezzhetik sokan. Mindjárt érthető lesz. A természet egy óriási logikai rendszer szerint működik. Legkönnyebben az tudja

megérteni, akinek a logikus gondolkodás az "anyatejjel" együtt kerül a szervezetébe. Nem véletlen, hogy a magyarok, amíg sorsukat maguk irányíthatták, összhangban éltek a természettel. A nagy csapásokat is túléltek. A mostanit is túl fogják. Mert a nyelvükből, a gondolkodásukból fakadóan ösztönösen is megtalálják az életben maradás útját. Olvass e gyönyörű nyelven és egyre logikusabban, tisztábban látod az életet, nő az esélyed a megmaradásra."

Megdöbbent!

(Ószkatona, 2010.07.28 21:49)

Kedves Boncsa,

"Akkor ugyan micsoda???" kérdésed tárgyát azt hiszem eléggé részletesen - tán túlságosan is - kifejtettem.

Nem tudom "Petőfi miért ragaszkodott hozzá, s használta azt magas szinten?", találgatni pedig nem szeretek.

Nem tudtam és nem tudom hogy "a János Vitéz magyarul kódolt teremtés üzenet?", de tudom hogy vannak akik foglalkoznak evvel a tétellel.

Érdeklődéssel várom tanulmányodat.

Meg vagyok döbbenve!

(Boncsa, 2010.07.28 21:13)

"De anyanyelvünk korántsem a magyar megmaradás sarokköve."

Akkor ugyan micsoda???

Petőfi miért ragaszkodott hozzá, s használta azt magas szinten? Tudtad, hogy a János Vitéz magyarul kódolt teremtés üzenet? (Erről majd küldök át egy tanulmányt, csak szerkesztenem kell, mert hosszú.)